

Unknown

Unknown

Nathalie Bolhuis

Schrijver: Nathalie Bolhuis

Coverontwerp: Nathalie Bolhuis, Aniek van der Haar

ISBN: 9789463422963

© 2018 Nathalie Bolhuis

Deel één

Ze is weg en misschien wel voorgoed

1

Nouk Skuts

Ik zet mijn fiets in het rek en loop richting het plein waar Quinn al staat te wachten. Ze begint te zwaaien als ze me ziet lopen en begint te lachen. Ik sla met mijn hand tegen mijn voorhoofd. Het is ook zo'n idioot hé? 'Nouk!' gilt ze en rent naar me toe.

'Echt waar, idioot dat je bent,' zeg ik terwijl ik haar een knuffel geef. 'Lang niet gezien,' zegt ze terwijl ze me de eerste de beste kledingwinkel intrekt. 'Nee hè, vanochtend tijdens werk.' Ik haal mijn hand door mijn bruine haar en loop achter Quinn aan.

Ze drukt een shirtje van Only in mijn hand en loopt gelijk weer weg. 'Wat moet ik er mee!' roep ik haar nog na, maar krijg geen reactie. Ik schud mijn hoofd en draai om.

Ik pak een zwarte crop top uit het rek met een gescheurde zwarte broek. Ik draai me weer om en ga op zoek naar Quinn, hopend haar hier ergens te kunnen vinden.

Waarschijnlijk staat ze weer bij de jurken, Quinn is echt een jurkenmeisje, ze draagt bijna altijd wel jurkjes of het is een rok met een leuk shirtje. 'Nouk!' hoor ik ergens achter mij en draai me om. Ik zie Quinn haar roze haren boven de rekken uit steken en loop naar haar toe.

'Dit shirt past echt bij je.' Ze drukt opnieuw een shirtje in mijn hand. Ik lach en bekijk het shirtje. Het heeft een uitgesneden rug en rafels aan de onderkant, op de voorkant staat een doodshoofd.

'En misschien hebben ze hier nog wel wat andere piercings voor je, je hebt altijd hetzelfde zilveren ringetje in je neus,

misschien hebben ze hier wel een zwarte.' Ik knik en draai me om naar het rek.

Ik pak een rood shirtje uit het rek wat lang aan de achterkant is en kort aan de voorkant. 'Quinn? Misschien is dit is een leuk shirt in plaats van al die jurkjes.' Ik geef haar het shirtje en ze bekijkt het bedenkelijk.

'Ik pas hem straks, op zich vind ik het wel een leuk shirtje.' Ik glimlach en loop achter haar aan naar het volgende rek. Twee uur later, waarin ik ongeveer drie kwartier op een bankje heb gezeten en de kleding van Quinn heb moeten keuren, zitten we met een broodje en een mok koffie ergens in een gezellig restaurant.

Ik heb drie shirtjes gekocht, een die ik van Quinn in mijn handen gedrukt kreeg en twee die ik zelf heb uitgekozen, twee broeken en een zwarte neuspiercingring.

Mijn telefoon trilt in mijn broekzak en ik haal hem eruit. Ik zie dat ik een berichtje heb van mijn moeder en glimlach.

Mama: Hey schat, hoe is het daar in Amerika? We missen je hier wel hoor, kom je snel weer een keer op bezoek? x mama en papa

Ik open het en typ een bericht terug.

Nouk: Hey! Het is hier fantastisch, ik kom zeker een keer langs, bespreken wel een datum, kan ik ook weer even kijken of alles daar veranderd is, jullie mogen natuurlijk ook hierheen komen! x Nouk

Ik leg mijn telefoon met het scherm naar beneden op tafel en kijk naar Quinn die lachend naar haar telefoon kijkt. 'Wat is er zo grappig?' Ik kijk haar aan en lach als ik haar verschrikt zie op kijken. Ze wordt langzaam rood en schud haar hoofd.

'Er is helemaal niets grappig?' vraagt ze aarzelend en laat een lachje horen. 'Wat is zijn naam en hoelang ken je hem al.' Ze begint te praten en vertelt dat ze elkaar op het internet hebben ontmoet ook verteld ze dat hij volgende week langs komt.

Rond vier uur staan we beiden op en lopen naar buiten. ‘Het was leuk, zie ik je morgen weer op het werk?’ Ik geef haar een knuffel en stap naar achteren.

‘Jup, al ben ik wel eerder vrij omdat ik naar de tandarts moet,’ zegt ze en zucht. ‘Ik spreek je wel weer.’ Ik zwaai nog een keer en loop dan naar mijn fiets toe.

Mijn tas gooi ik voor in mijn fietsmand en haal mijn fiets van het slot af. ‘Jongedame?’ Een man van rond de vijftig staat naast me en kijkt me aan. Ik draai me naar hem toe en kijk hem vragend aan.

‘Wil jij de vriendin van Shawn Green zijn?’ Ik schud verward mijn hoofd en trek een wenkbrauw op. ‘What the fuck? Waarom?’ Ik kijk de man naast me raar aan. Waarom zou ik de vriendin van Shawn Green willen worden? ‘Ja of nee?’ De man tikt ongeduldig met zijn voet op de grond en kijkt om zich heen. ‘Natuurlijk, dat wil iedere fan, maar waarom?’

‘Wij weten genoeg, mogen wij je mail en telefoonnummer dan krijg je binnen een week waarschijnlijk bericht.’ De man drukt een papiertje in mijn hand met een pen.

Ik schrijf alles erop en geef het papiertje met de pen terug. Voor dat ik met mijn ogen kan knipperen is de man al weer verdwenen, ergens de mensenmassa in.

Verward schud ik mijn hoofd, plug mijn oortjes in mijn telefoon en zet wat muziek op. Ik trek mijn fiets uit het rek en fiets richting mijn appartement.

2

Nouk Skuts

Mijn laptop start ik op en zet hem op de keukentafel. Hopelijk is ze online anders moeten we weer een week wachten. Ik start Skype op en loop naar de koelkast. Ik haal een fles Crystal Clair uit de koelkast en zet het op het aanrecht. Ik pak een glas vul deze met Crystal Clair en loop weer terug naar de keukentafel.

Ik zie dat Angela online is en klik op bellen. Na drie keer wordt erop genomen en begint ze uitbundig te gillen.

‘Het is zo lang geleden!’ gilt ze en slaat haar hand voor haar mond. Ik begin te lachen en neem een slok van mijn drinken. ‘Klopt, maar ik ben blij je weer is te zien.’ Angela begint ook te lachen en loopt weg van de camera.

‘Ik heb je hulp nodig.’ Ze komt aan lopen met wat kleren in haar handen. Ze legt ze allemaal achter haar neer en gaat op de stoel voor haar laptop zitten. ‘Ik heb morgen een date en ik heb een leuke jurk nodig, ik kan alleen geen keuze maken tussen deze drie.’ Ik begin te lachen typisch Angela.

‘Als je ze nou aantrekt dan kan ik zien hoe ze je staan, goed?’ ze knikt, loopt uit het beeld van de camera en begint zich, denk ik, om te kleden. Na een paar minuten komt ze weer voor de camera gelopen en heeft ze haar jurk aan. Het is een zwarte jurk met kant aan de bovenkant en halve mouwen, de jurk zit strak om haar lichaam heen.

‘Hij ziet er wel leuk uit, maar zit het niet een beetje te strak?’ ze knikt, waardoor ik moet lachen en loopt weer uit het beeld van de camera. Daarna trekt ze nog twee jurken aan. De laatste vind ik het mooist, het is een bordeauxrode jurk die aan de onderkant los zit, maar aan de bovenkant strak. Het heeft rode pareltjes aan de bovenkant.

Ze verteld alles over de afgelopen twee weken tot dat mijn telefoon een geluid maakt.

Ik pak mijn telefoon van de tafel af en kijk wat ik binnen gekregen heb. Waarschijnlijk een of andere reclamemail. Ik heb nog niets gehoord van die man in het winkelcentrum die vroeg of ik de vriendin van Shawn Green wilde worden. Ik open mijn mail app en zie dat het een mail is van een of ander bedrijf. Ik open het.

“Geachte Nouk,

Zoals je in het winkelcentrum al gemerkt hebt, ben je gevraagd om de vriendin te worden van Shawn Green.

Jij bent een van de gelukkige meisjes die we hebben gevraagd, er staat een afspraak voor je op woensdag 15 juni om 14:15 met de grote baas.

Je hoeft niets mee te nemen, maar zorg er voor dat je op tijd bent en niet te laat. Je mag dit aan niemand vertellen, het is namelijk strikt geheim.

Groeten,

Music Records”

Ik trek een wenkbrauw op en kijk naar mijn telefoon ik lees nog een keer de mail door en sluit dan mijn telefoon weer af.

‘Nouk, waar gaat het over?’ Ik schiet omhoog en kijk haar vragend aan. ‘Dat van je telefoon.’

‘O,’ zeg ik en zucht, ik mag het niet aan iemand vertellen. ‘Het was niets, een of andere mail van iets,’ zeg ik vluchtig en neem een slok van mijn drinken zodat ik niets hoeft te zeggen. Ik hoor haar zuchten, ‘ik weet dat je liegt,’ kort daarna is het Skypegesprek afgelopen.

Noukje2: Ah kom op

Antje27: Wat

Noukje2: Waarom hang je op

Antje27: Je liegt wat denk jij dan?

Noukje2: Ik mag het tegen niemand zeggen, daarom zeg ik ook niets tegen jou anders kom ik in de problemen

Antje27: Ik ben je beste vriendin, kom op

Noukje2: Ik mag het gewoon niet zeggen, sorry

Antje27: Ik ben klaar met je

Noukje2: Serieus?

Antje27: Ja

Noukje2: Oké, doe!

Antje27: Doe!

Ik klap mijn laptop dicht en haal een hand door mijn haar. Ik wil het haar wel vertellen, maar ik mag het haar niet vertellen, dat staat toch duidelijk in de mail en is ook wel logisch, wie weet gaat ze het tegen mij gebruiken.

Straks weet de hele wereld het voordat het überhaupt begonnen is. Dan weet iedereen dat het nep is en heeft die "stunt" helemaal geen nut meer. Ik vertrouw Angela wel, maar dit zijn van die dingen die ik liever voor mezelf houd tot dat ik zeker weet dat ik het tegen iemand mag vertellen.

Kunnen we alles wel vergeten. Is alles straks voor niets. Ik zucht en duw mezelf uit mijn stoel. Waarom moet ik precies nu met haar ruzie hebben? Waarom moeten we ruzie hebben wanneer ik haar eigenlijk nodig heb? Ik kan het haar niet vertellen. Ik kan haar niet vertellen wat er in die mail staat. Ze hebben gezegd dat het strikt geheim is en dat niemand anders dan ik er vanaf mag weten. Wat als ik het wel tegen haar vertel? Wat zullen ze dan doen? Misschien gaan ze wel erge dingen doen die ik me niet eens kan bedenken. Mensen zijn tot alles in staat.

Waarom hebben we altijd ruzie over skype? Ik kan haar nu niet normaal mijn excuses aan bieden, terwijl ik eigenlijk helemaal niets verkeerd heb gedaan. Zij is diegene die er moeilijk over doet. Ik ga het niet allemaal zonder pardon aan iedereen vertellen.

Ik zet mijn beker in de wasbak en loop richting de woonkamer, ik laat me op de bank vallen en druk de televisie aan. Zuchtend haal ik een hand door mijn haar heen, ik heb ruzie met mijn beste vriendin die ik al een hele lange tijd niet meer gezien heb. Waarom gebeurt dit nou allemaal?

Ik sluit mijn ogen en trek het dekentje over mij heen. Er gebeurt veel te veel op een dag. Te veel. Ik ga op mijn zij liggen en zoek een leuke zender op. Ik kies voor de zender waar uitgelegd wordt hoe je bepaalde gerechten moet klaar maken.

Mijn telefoon trilt en ik leg de afstandsbediening weg en pak mijn telefoon van de tafel af.

Angela: Sorry van net, als je het echt niet mag zeggen dan geloof ik je

3

Nouk Skuts

Vandaag is het zover het is woensdag 15 juni en ik heb een gesprek met de grote baas. Over ongeveer twee uur moet ik er zijn en met de auto is het zo'n dertig minuten rijden.

Dus als ik binnen een uurtje vertrek komt het allemaal goed. Ik gooi mijn telefoon op het bed neer en laat mij achter over op het bed vallen.

Ik kijk mijn kamer rond, ik heb her en der wat dingen op de grond liggen, er staat een grote houten kast in de hoek van de kamer met boeken en fotolijstjes. Ik heb een tweepersoonsbed, een grote kast aan de andere kant van mijn kamer waar al mijn kleding in hangt, naast de grote kast met boeken staat een bureau met mijn laptop en spiekers.

Ik draai me op mijn zij en kijk naar de wekker. De wekker geeft aan dat het achtendertig minuten over één is. Ik sta op van het bed en stop mijn telefoon in mijn broekzak.

Mijn schoenen trek ik aan en pak mijn handtas met de sleutels van de keukentafel. Ik loop het appartement uit en draai de deur op slot, pak de trap en loop richting mijn auto die in de garage staat onder het gebouw.

Mijn telefoon sluit ik aan op de spiekers in de auto en het liedje Colors (stripped) van Halsey klinkt door mijn spiekers. Luid begin ik mee te zingen en rijd richting het kantoor waar ik moet wezen.

Ik woon iets buiten New York, ik moet dertig minuten rijden om in het centrum te komen als het verkeer mee zit.

Ik parkeer mijn auto op de parkeerplaats achter het gebouw, sluit de auto af en loop richting het gebouw.

Wanneer ik binnen kom, kijkt de vrouw achter de balie mij vriendelijk aan. 'Waar kan ik je mee helpen jongedame?'

'Ik heb een afspraak met meneer Bradley.' De vrouw tikt iets in op haar computer en knikt. 'Jij bent dan waarschijnlijk Nouk, je moet op de bovenste verdieping zijn en dan de laatste deur rechts. De heer Bradley zit momenteel in een vergadering, je kunt in de gang plaats nemen en je wordt vanzelf geroepen.' Ik glimlach een keer naar de vrouw en loop dan richting de liften, meestal zit er naast de lift een trap, maar in dit geval kan ik de trap niet vinden dus moet ik wel met de lift.

Ik druk op het knopje van de lift en wacht tot de lift beneden is, boven aangekomen neem ik plaats op een van de stoelen en sla mijn benen over elkaar heen. Mijn handen laat ik op mijn benen rusten.

Na ongeveer tien minuten wordt de deur aan het eind van de gang open gemaakt en komt er een vrouw van ongeveer een jaar of dertig naar buiten gelopen. 'Jij bent waarschijnlijk Nouk.' Ik knik en sta op van de stoel, ik loop naar haar toe. 'Meneer Bradley verwacht je over vijf minuten, als het goed is opent hij zelf de deur.' Ik glimlach vriendelijk naar de vrouw en ze loopt weg.

Ik neem weer plaats en na precies vijf minuten gaat de deur open en komt meneer Bradley de kamer uitgelopen.

'Nouk?' Hij kijkt me vragend aan. 'Ja, dat klopt.' Ik sta op van de stoel en loop naar hem toe. Ik schud hem de hand en volg hem de kamer in. 'Je mag daar wel gaan zitten,' zegt hij. Hij wijst naar een stoel voor het bureau en loopt naar de andere kant van het bureau waar hij zelf plaats neemt op een stoel.

'Jij bent dus Nouk, het meisje dat ze op straat hebben aan gesproken, je bent inderdaad prachtig en typisch iets voor Shawn, ook al heb je piercings.' Ik glimlach ongemakkelijk en kijk naar de vloer.

‘Dit is voor ons een kennismakingsgesprek, zodat we wat meer over je weten en al dat soort dingen.’ Ik knik begrijpend en vouw mijn handen in mijn schoot.

‘We moeten een paar dingen over je weten,’ hij slaat een boekje open en pakt een pen uit het bakje dat op de hoek van zijn bureau staat.

‘Je volledige naam.’

‘Nicole Skuts, maar mijn roepnaam is Nouk.’

‘Je leeftijd en geboortedatum.’

‘29 mei 1998, 18 jaar.’

‘Dan ben je net iets ouder dan Shawn, heb je al een rijbewijs?’

De man slaat het boekje weer dicht. ‘Jup, ik mag nu zonder begeleider rijden.’ De man vraagt nog wat dingen over mijn ouders, woonplaats, hobby’s en we bespreken wat dingen over het contract en hoe alles in zijn werk gaat.

Overmorgen moet ik in een café in de buurt zijn waar ik kennis zal maken met Shawn. Hij vertelde nog iets over een of andere stunt, maar daar kreeg ik nog wat meer informatie over via berichten.

4

Onbekend: Hee, ben jij Nouk?

Onbekend: Zo niet dan mag je dit bericht gewoon negeren, want dan heb ik het verkeerde nummer gekregen

Nouk: Ja?

Onbekend: Ik ben Shawn

Onbekend: Ik moest je een bericht sturen, zodat we alvast wat contact konden hebben, voordat we morgen moeten afspreken in het café

Onbekend: Je krijgt dan trouwens ook een andere telefoon met een ander nummer, morgen neem ik de telefoon mee zodat je meteen alles in de telefoon kan zetten

Nouk: Ik las het in het contract

Nouk: Hoe wil ik dan contact houden met mijn ouders? En met mijn beste vriendin?

Onbekend: Geen idee, maar daar hebben we het morgen wel over dan kan ik je alles in één keer uitleggen

Onbekend veranderd naar Shawn

Nouk: Klopt, maar ze gaat hier niet blij mee zijn

Shawn: Dat denk ik ook niet

Shawn: Je kunt haar toch ook is opzoeken?

Nouk: Ze woont in Nederland...

Shawn: Oww

Shawn: En je ouders dan?

Nouk: Wonen ook in Nederland

Shawn: Wat doe jij dan hier in Amerika?

Nouk: Geen idee, ik wilde iets anders, ik kon hier studeren, werken en ja, toen ben ik hier heen gegaan

Shawn: Aha, wat studeer je?

Nouk: Nog niets, ik wilde psychiatrie gaan studeren

Shawn: Leuk!

Shawn: Hoe oud ben je eigenlijk, ik weet helemaal niets over je. Ze hebben me namelijk niets verteld

Nouk: Ik ben 18, heb je ooit een foto gezien dan?

Shawn: Ja, vanochtend toen ik bij het bureau op bezoek moest komen

Nouk: Aha, wat wil je weten?

Shawn: Liefelingskleur?

Nouk: Oranje

Shawn: Hobby's?

Nouk: Lezen, gitaar spelen en dansen

Shawn: Leuk, we moeten een keertje samen gitaar gaan spelen

Nouk: Zeker, gaan we een keer doen!

Shawn: Heb je huisdieren?

Nouk: Een kitten van drie maanden

Shawn: Cute!

Shawn: Oja

Shawn: We moeten morgen een paparazzistunt doen, ik moet je zoenen of zoiets. I know, it sucks

Nouk: Het kan erger

Shawn: Klopt

Nouk: We maken er een leuke tijd van toch?

Shawn: Zeker

Nouk: Het is alleen in het openbaar toch?

Shawn: Ja, maar je moet wel mee op tour voor een paar dagen en alles dus interviews en fotoshoots

Nouk: Wordt vast leuk

Nouk: Sprinkel (de kitten), origineel hé, vindt mijn telefoon lekker

Shawn: Hahahah, leuke naam, wat doet ze dan?

Nouk: Ze loopt te kauwen en te likken aan de hoek van mijn telefoon

Shawn: Dat lijkt mij niet lekker

Nouk: Mij ook niet

Shawn: Haha

Nouk: Ik moet trouwens weer gaan even het huis opruimen anders blijf ik het nog langer uitstellen en komt er helemaal niks meer van haha

Shawn: Oké! Spreek je morgen wel, je moet om half twee bij het café zijn het adres stuur ik je straks op het is namelijk wel handig als je die hebt

Nouk: Komt voor elkaar, stuur maar wanneer het je uitkomt!

Nouk: Doei

Shawn: Doei

5

Nouk Skuts

Ik schrik wakker van mijn wekker en kijk mijn kamer rond. Ik zucht en sluit mijn ogen weer, het is veel te vroeg. Ik trek mijn dekbed verder over mijn hoofd heen en voel mezelf weer in slaapvallen. Na een kwartiertje gaat mijn wekker opnieuw af en geeft mijn digitale klok 9:45 aan.

Zuchtend sla ik het dekbed van mijn lichaam af ik sla mijn benen over de rand van het bed heen. Mijn voeten raken de koude vloer, van schrik trek ik gelijk mijn voeten weer op en pak de sokken uit het kastje naast mijn bed.

Ik slof naar mijn kast en haal daar een zwarte jeansbroek, zwart hemdje, een geblokt blouseje en lingerie uit. Ik sluit de kast weer en loop richting de badkamer.

Mijn kleding hang ik over het rekje in de douche en leg een handdoek klaar op de wc. Ik kleed mezelf uit en draai de douche aan op 38 graden.

Ik klik een afspeellijst aan op Spotify en voel of het water van de douche al warm genoeg is. Je zult maar onder een koude douche stappen. Wanneer de douche warm genoeg voelt stap ik onder de douche. Het liedje In The Name Of Love van Martin Garrix en Bebe Rexha klinkt door de spieker en ik begin luidkeels mee te zingen.

Mijn haar sop ik in met shampoo en spoel het uit, ik was mijn lichaam, smeer lotion in mijn haar en spoel alles daarna weer uit. Ik droog mijn lichaam af en trek mijn kleren aan. Ik draai mijn haar in een knot en maak het vast boven op mijn hoofd. Ik gooi de vieze kleren in de wasmand en loop de douche weer uit.

Make-up en alles doe ik straks wel daar heb ik nu niet zoveel zin in. Mijn telefoon geeft een meldingsgeluid en ik zie dat ik een app heb van Shawn.

Shawn: Al wakker?

Nouk: Ja

Shawn: Ochtendmens?

Nouk: Nee

Shawn: Ik ook niet

Nouk: Dat komt dan goed uit

Shawn: Uhu, ik ga ontbijten, daag

Nouk: Ik ook, tot vanmiddag

Ik gooi mijn telefoon op de bank en loop richting de keuken. Ik open de koelkast, haal de benodigde spullen uit de koelkast en sluit daarna de koelkast weer.

Als ik de smoothie en mijn brood heb klaar gemaakt laat ik me op de bank vallen. Gelukkig hoef ik vandaag niet te werken. Eigenlijk de hele week niet, vanwege de gebeurtenis met Shawn.

Ik kreeg gisteren opeens een mail dat ik de hele week niet hoefde te werken. Dus ja, dan neem ik het, maar aan dat ik niet hoef te werken. Dat houdt dan in dat ik tot volgende week zaterdag niet hoef te werken.

Sprinkel begint te miauwen en probeert op de bank te springen, waar ze in faalt en weer naar beneden valt. Ik lach en til haar op zodat ze op de bank kan zitten.

Als ik haar neerzet, gaat ze gelijk op mijn schoot liggen en begint ze te spinnen. Ik glimlach en aai haar over haar kop heen.

Ik start mijn laptop op en open Facebook. Ik neus wat rond op de site, like wat foto's van vrienden en mijn ouders, sluit dan de site weer af. Ik leg Sprinkel in de hoek van de bank neer en loop richting de keuken.

De vieze vaat stop ik in de wasbak en loop weer terug naar de kamer, vanavond was ik het wel af. Het is al twaalf uur en

over anderhalf uur moet ik in het café zijn. Ik loop weer naar de badkamer en open het kastje naast de spiegel.

Ik poets mijn tanden en föhn mijn haar, die laat ik los over mijn schouders hangen. Doe wat basic make-up op en loop dan de badkamer weer uit.

Mijn zwarte sneakers pak ik onder uit de kast en grijp sokken van mijn bureau af. Vreemde plek om sokken neer te leggen, maar ik heb er meestal een paar liggen als ik heel snel ergens heen moet of zo.

Ik trek mijn schoenen aan en pak mijn tas van de keukentafel. Mijn portemonnee stop ik samen met mijn telefoon, oordopjes en de oplader in de tas.

Als ik ga lopen moet ik goed een uur lopen, ga ik fietsen is het een halfuurtje met de auto nog korter, maar je kunt er bijna nooit je auto kwijt.

Ik ga voor keuze twee en haal mijn dopjes met telefoon weer uit mijn tas. Ik pak mijn lederen jas van de kapstok en trek deze aan. Ik kijk nog even om de hoek en zie dat Sprinkel rustig in het hoekje van de bank ligt.

Ik doe de dopjes in en shuffle een random lijst op Spotify, het liedje Eyes Of The Storm van X Ambassadors klinkt in mijn oren.

De deur trek ik achter mij dicht en loop via het trappenhuis naar de parkeergarage onder het gebouw. Iedereen heeft zijn eigen plek waar je ongeveer een auto en twee fietsen kwijt kunt, en anders kun je als je gasten krijgt ook de fietsen bij de bushalte tegen over het gebouw zetten.

Ik haal mijn fiets van het slot en stop mijn tas in het mandje voorop de fiets. Ik maak met mijn sleutel de garagedeur open en fiets naar buiten.

Op de fiets rijd ik richting het café en zet mijn fiets in een van de rekken. Het is nog maar zeven minuten over één. Ik laat me op het bankje naast de fietsenstalling zakken en haal mijn telefoon uit mijn broekzak.

Ik haal één oortje uit en open Snapchat. Ik zie dat Shawn een foto heeft geplaatst waar hij een selfie heeft gemaakt en er als tekst bij heeft geplaatst: "I'm on my way!"

De foto is een kwartiertje geleden geplaatst dus hij zal er zo ook wel zijn. Als ik mijn telefoon in mijn tas wil stoppen stopt er een fiets naast het bankje.

Hard begin ik te lachen als ik zie hoe hij gekleed is. Een pet op zijn hoofd, daar over de cap van zijn vest en een zonnebril. Iedere fan weet dat het Shawn is want, wie kleedt zich zo met twintig graden?

Hij zet zijn fiets naast die van mij en komt weer teruggelopen. Hij steekt zijn hand naar mij uit en zegt: 'Ga je mee naar binnen?'

6

Nouk Skuts

Ik loop achter Shawn aan naar binnen en neem plaats aan het tafeltje die ze gereserveerd hebben. Ik zucht en laat mijn handen op tafel rusten. 'Nerveus?' vraagt Shawn, ik kan aan hem zien dat hij ook nerveus is. Ik knik.

'Ik weet niet eens wat we eigenlijk allemaal moeten doen,' Shawn kijkt medelevend mijn kant op. Er komt een ober aan gelopen die aan ons vraagt wat we te drinken willen hebben ondertussen haalt hij een boekje uit zijn broekzak. 'Verse muntthee alsjeblieft,' zeg ik en vouw mijn handen in mijn schoot. 'Latte macchiato alsjeblieft,' de man knikt en noteert de drankjes. 'Ik kom het over enkele minuten bij jullie langs brengen.'

'Zo, ik moest je de nieuwe telefoon geven, trouwens,' zegt hij en haalt een doosje uit zijn rugzak die hij aan mij geeft. 'Waarom een iPhone?' vraag ik, terwijl ik mijn eigen telefoon uit mijn tas haal. 'Geen idee, hoort erbij?'

Ik open het doosje en haal de iPhone eruit, ik haal het stickertje wat op het scherm heen zit er af en schakel de telefoon in. Thank god, hij is opgeladen.

'Je hoeft alleen nog, maar een Appleaccount aan te maken en dan is de telefoon helemaal van jou,' ik glimlach dankbaar en maak het account aan. 'Hoe doe ik dat trouwens met vriendinnen, want die mogen dit nummer toch niet hebben?' vraag ik en maak ondertussen een Appleaccount aan zodat ik de iPhone kan gebruiken.

'Je mag je oude telefoon nog gebruiken, als het nummer wordt uitgelekt, is het alleen nog maar het nieuwe nummer, dit nummer mag je wel aan je ouders geven, maar niet aan

iemand anders.' Ik maak een hm-geluidje en download wat standaarddingetjes.

'Mijn nummer en de nummers van de crew staan er ook allemaal in, dus je kunt je ouders even een berichtje sturen of dat moet je vanavond willen doen.' De ober komt weer aan gelopen met ons drinken en zet het drinken voor ons op de tafel neer, vervolgens loopt hij weer weg en is het ongemakkelijk stil.

'Hoe ziet Sprinkel er trouwens uit?' vraagt Shawn, waardoor ik begin te lachen. 'Is het slim om mijn foto's over te zetten op de iPhone?' vraag ik snel, waardoor ik bijna over mijn woorden struikel. 'Ja, maar dat kun je beter later doen als je je telefoon aan de oplader kunt zetten.' Ik knik en pak mijn oude telefoon er bij om een foto te laten zien.

'How cute.' Ik glimlach terwijl ik mijn telefoon weer weg stop. Kort daarna geven allebei de telefoons en pling geluid. We pakken allebei onze telefoons en beginnen het bericht aandachtig te lezen.

"Goedemiddag, Nouk en Shawn, zoals jullie al weten, moeten jullie vandaag een soort van bekend maken dat jullie aan het daten zijn, dit houdt niet in dat jullie meteen een koppel zijn. Het is de bedoeling dat jullie straks een foto op Twitter en Instagram zetten met daaronder een eigen verzonden tekst. Daarna komt er waarschijnlijk heel veel paparazzi, jullie lopen met zijn tweeën zo snel mogelijk door de mensenmassa heen zonder iets te zeggen, er staat buiten het centrum een taxi te wachten die jullie wegbrengt. Verzin zelf een manier, waardoor het lijkt dat jullie daten, veel succes."

'Het kan erger.' Is mijn eerste reactie. Shawn lacht een keer. 'Klopt, het kan erger, waarschijnlijk gaat dat nog komen.' 'Laten we dan maar even een foto maken en die op Twitter zetten,' zeg ik zuchtend en pak mijn telefoon er bij.

Shawn komt links van me zitten. Ik leun met mijn hoofd op zijn schouder en maak dan de foto. Ik laat de foto zien aan Shawn en hij knikt tevreden.

Ik stuur de foto over WhatsApp door en open dan de Twitter app, die al geïnstalleerd was. Ik post de foto met de tekst: "Having a really nice day with @ShawnGreen"

Meteen krijg ik allerlei meldingen en loopt de app bijna vast. 'Poef, toen was je opeens overal en nergens te vinden,' zeg ik. Diep van binnen weet ik dat ik er waarschijnlijk morgen heel anders over ga denken.

Nog geen twee minuten later staan er allemaal mensen bij het café en proberen we ongestoord weg te glippen, wat natuurlijk niet lukt. Shawn slaat beschermend zijn arm om me heen en trekt me dichterbij zich toe.

'Zijn jullie een stel?' schreeuwt iemand.

'Daten jullie?'

'Wie is dat meisje?'

'Is ze zwanger?' Ik schud verward mijn hoofd en probeer mijn lach binnen te houden. Ik bedoel, kom op.

We wurmen ons door de mensenmassa heen en snellen naar de taxi die aan het einde van de straat met winkels staat te wachten.

Wanneer we in de taxi zitten, zucht ik en laat mijn lach de loop gaan. Shawn kijkt me vragend aan maar lacht even later ook mee. 'Die vraag,' zeg ik tussen het lachen door en haal diep adem. 'Ik bedoel, gebruik die hersenen.' Shawn lacht om mijn antwoord en haalt zijn telefoon uit zijn broekzak.

7

Nouk Skuts

De taxi stopt voor mijn appartement. Wanneer we allebei zijn uitgestapt rijdt de auto weer weg. 'We moeten volgens mij vanavond ook nog een stunt doen, er was mij namelijk verteld dat we elkaar een kus moeten geven en daarna allebei naar huis moeten gaan,' zegt Shawn en leunt tegen de lantarenpaal aan. 'Wil je met me mee naar binnen gaan of wil je ergens anders heen? We moeten straks de fietsen ook nog ophalen,' zeg ik en kijk Shawn vragend aan.

'Ik wil wel mee naar binnen gaan en dan kunnen we eventueel vanavond wel de fietsen ophalen?' Ik knik en loop richting de ingang van het appartementencomplex.

Ik maak de deur open met de sleutel en houd de deur open, zodat Shawn naar binnen kan lopen. Ik laat de deur weer achter me dichtvallen en loop richting de trap. Ik haal het slot van de voordeur en open de deur. Ik hang mijn jas aan de kapstok en leg de sleutels op het tafeltje in de gang.

In de keuken pak ik twee glazen uit de kast, 'wil je wat drinken?' roep ik vragend richting de woonkamer en wacht op een reactie van Shawn. 'Doe maar water,' roept Shawn van uit de woonkamer. Ik vul de twee glazen met water en loop weer terug naar de woonkamer. Ik zet het glas van Shawn op de tafel neer en ga in een van de stoelen zitten.

'Hoe oud was je hier?' vraagt Shawn en wijst naar een foto die aan de muur hangt. Ik sta op van de stoel en loop naar het fotolijstje waar hij naar wijst.

Waar ik samen met Matthew op sta, hij was toen al bijna twee keer zo groot als dat ik toen was. Ik denk dat ik daar een jaar of vier ben. 'Jaar of vier gok ik, ik weet niet of er op de achterkant staat wanneer de foto gedrukt is,' zeg ik en haal

het lijstje van de muur af. Ik maak de achterkant los en haal het karton weg die de foto op zijn plaats houdt.

Op de achterkant staat 17 april 2003. Ik was toen bijna vijf, dan kan de foto eerder gemaakt zijn maar we weten nu dus wel dat ik vier jaar was.

‘Wat was je toen schattig,’ zegt Shawn en wijst naar een andere foto aan de muur. Op de foto sta ik in verkleedkleden voor mijn vijfde verjaardag.

Je mocht bij ons op de basisschool altijd verkleed komen als je jarig was, dit mocht tot dat je naar groep drie ging. Ik was op die dag verkleed als prinses en ik weet dat mijn moeder toen het jurkje zelf gemaakt had. Misschien ligt het jurkje zelfs nog op zolder.

Ik hang het fotolijstje weer terug aan de muur en ga weer op de stoel zitten. Mijn telefoon trilt en tegelijkertijd gaat Shawn zijn telefoon ook af. ‘Management,’ zeggen we tegelijkertijd. Ik lach even en pak mijn telefoon van de tafel af. Ik open het berichtje nadat ik mijn telefoon ontgrendeld heb.

“Hoi Shawn en Nouk, zoals jullie misschien beiden al wel gemerkt hebben, zijn jullie trending op social media en vraagt iedereen zich af wie Nouk nou eigenlijk is. Om die spanning nog even vast te houden hebben we voor jullie een restaurant geboekt en kunnen jullie daar eten. Aan het eind van de avond geeft Shawn je een zoen en gaan jullie beiden naar huis. We hopen jullie hiermee genoeg geïnformeerd te hebben. Het adres van het restaurant krijgen jullie nog doorgestuurd.”

‘Ik had gehoopt dat ze dat waren vergeten,’ zeg ik en leg mijn telefoon weer weg. Shawn had gisteren al zoiets gezegd. ‘Tja, management zijn wil is wet,’ zegt Shawn en haalt zijn schouders op. Hij gaat op de bank zitten en neemt een slok van zijn water.

‘Heb je een gitaar hier?’ vraagt Shawn opeens en kijkt me vragend aan. Ik knik en wijs naar de koffer in de hoek van de kamer. Shawn staat op van de bank en loopt richting de koffer. Hij klikt de koffer open en haalt mijn gitaar eruit.

Hij draait de gitaar om en lacht even, ik heb op de achterkant van mijn gitaar twee handtekeningen staan. Eentje van Niall Horan en eentje van Shawn Mendes. Shawn Mendes kwam ik tegen toen ik mijn gitaar net had gekocht. Toen ik hem vroeg of hij een handtekening wilde zetten reageerde hij heel leuk en de handtekening van Niall is gezet toen ik de gitaar op haalde van de winkel omdat deze gerepareerd moest worden. Shawn gaat weer op de bank zitten en pakt de stemmer uit de doos, die gitaar is natuurlijk weet ik hoe vals. Hij stemt de gitaar en begint met het spelen van een nummer van Shawn Mendes als ik het goed hoor is het Never Be Alone.

Shawn zingt het hele nummer af en legt de gitaar naast zich neer op de bank. ‘Het is, ik-,’ ik zucht even trillerig, ‘-het is gewoon zo mooi gezongen,’ zeg ik en glimlach. ‘Dankjewel,’ zegt hij, ik pak de gitaar van de bank en begin het intro van This Town van Niall Horan te spellen. Genietend sluit ik mijn ogen en speel zo het hele nummer af.

‘Jij hebt er ook wel een handigheidje in,’ zegt Shawn, ik glimlach dankbaar en leg de gitaar terug in zijn bijbehorende hoes. De hoes met de gitaar leg ik weer terug in de hoek van de kamer. Ik ga weer terug op de bank zitten en neem een slok van mijn water. Mijn beker zet ik weer terug op de tafel neer en sla mijn benen over elkaar heen. ‘Vertel is wat meer over jezelf,’ zeg ik.

Ongeveer twee uur later kregen we een bericht van het management met het adres van het restaurant. Daar zijn we heen gegaan en nu zijn we bezig met het toetje, ik heb een kleine sorbet met vruchtjes besteld en Shawn heeft een of andere chocoladepudding besteld. Nadat we allebei het toetje op hebben betaald Shawn het eten, wat ik eigenlijk niet wilde,

maar hij bleef volhouden dat hij het eten voor mij wilde betalen heb ik hem maar laten betalen.

Wanneer we naar buiten lopen is het nog redelijk rustig. Er staan zo her en der wat fans en paparazzi die foto's lopen te maken. De paparazzi negerend lopen we richting het plein waar de fietsen staan, daar haal ik mijn fiets van het slot af. 'Nouk, ik denk dat nu het juiste moment is.' In de verte zien we mensen met camera's aan komen lopen. Ik knik, Shawn trekt me iets dichterbij en plaatst zijn lippen op die van mij. Nadat de eerste klik van een camera klinkt, trekken we terug. Met mijn handen probeer ik mijn blozende wangen te verbergen, Shawn lacht en loopt richting zijn fiets, ik pak ook mijn fietsen en ga naast hem staan.

'Fiets veilig naar huis,' zeg ik en ga op mijn fiets zitten. 'Jij ook!' zegt Shawn en fietst de andere kant op. Ik fiets richting mijn appartement en laat me op de bank vallen. Sprinkel komt miauwend naar me toe gelopen, ik help haar op de bank en leg haar naast me neer.